

Medlem forbyr mig stadig ved sine juridiske Betragtninger. Det ærede Medlem siger, at den Erklæring, som man skal afgive om, at man har fuld Adgang til Folkekirkens Goder, kan nok komme for Domstolene — først for Biskoppen og saa for Domstolene —, men de have kun at afgøre, om Erklæringen i det hele er afgiven, ikke om den er rigtig. (*Krabbe*: Ja, naturlig!) Naturlig, siger det ærede Medlem. (Afbrydelse af *Krabbe*.) I selve Forslaget staar der i § 5, at de skulle afgive en Erklæring om, at de ere „døbte og konfirmerede i Folkekirken og fremdeles regne sig som Medlem af denne“. Naar de afgive en saadan Erklæring, mener det ærede Medlem altsaa, at det skal slet ikke undersøges, om de virkelig ere døbte eller konfirmerede. Det var nok, om de selv sagde det, andet var der ikke at afgøre. Det skulde blot undersøges, om de havde sagt det, enten det saa var Løgn eller sandt. Det er den mærkværdigste Jura, jeg har hørt, og jeg gad vidst, naar det kom for Retten i Kellerrup, hvorledes det da vilde blive bedømt. Men jeg er i hvert Fald sikker paa, at naar det kom for Højesteret, vilde den ikke give det ærede Medlem Ret i den Betragtning, at, naar man skal afgive en Erklæring af et bestemt Indhold, er det nok, at man *har* afgivet den, enten den er sand eller ikke. Hvis det er Tilfældet, vilde disse Ord om Adgangen til Kirkens Goder blive ganske meningsløse. Thi hvad vilde det sige, at en Mand for at faa Valgret skulde underskrive paa, at han har fuld Adgang til Kirkens Goder, at det ikke maatte bedømmes, om det var sandt eller ikke sandt? Han skulde have Valgret, saa snart han bare selv sagde, han har denne Adgang. Hvis det kun skulde betyde, at man skal se, om han har skrevet det ned eller i hvert Tilfælde sat sit Navn under, saa synes jeg, at der derpaa passende kunde anvendes de Ord, gamle Fader Holberg siger i „De usynlige“, at det er af den Slags Ord, der i Prosa betyde ingen Ting, men som udi Poesi gøre en forunderlig Virkning. Thi naar en Mand bare skriver, at han har fuld Adgang til Kirkens Goder, og det saa kommer for Biskoppen, og Biskoppen siger: Ja, men

den Mand er jo en almindelig bekendt Hørkarl, det er en almindelig bekendt Kætter, han har ikke Adgang — saa kan Manden efter det ærede Medlems Mening svare: det kommer ikke dig ved, Jeg har sagt, at jeg har fuld Adgang, og naar jeg har sagt det, saa har jeg det. Nej, ved De hvad, det er ikke Jura, hvad det er, mangler jeg et parlamentarisk Udtryk for.

Krabbe: Naar der indkommer en Klage over Valgberettigelse, og denne støttes paa, at Betingelserne som foreskrevne i § 4 mangle (en af Hovedbetingelserne er, at han ikke skal være afvist fra Nadverbordet), saa ville Domstolene i første saavel som naturligvis i sidste Instans have at afgøre, om Manden er afvist fra Alterens Sakramente, eller han ikke er det, og her have Domstolene at sentere over Mandens Adgang til Nydelsen af Kirkens Goder. Men naar en Klage indgaar, støttet paa Lovforslagets § 5, saa skulle Domstolene i første Instans og i sidste Instans — og heldigvis er jo Højesteret ikke som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) — have at paakende dette Spørgsmaal, om en Erklæring af det Indhold inden for de Frister og paa den Maade, som Lovforslagets § 5 fastsætter, er afgiven eller ej. Den, der ikke kan forstaa det, ophører jeg at diskutere med.

Holm: Ja, jeg vil blot sige, at da det ærede Medlem ophører at diskutere, kan jeg desværre ikke faa hans Mening at vide om, hvad han da siger om, at der i § 4 henvises til Erklæringen i § 5, altsaa blandt Valgrets-betingelserne henvises til denne Erklæring.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Jeg vil gerne, inden Forhandlingen gaar videre, gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) nu udtalte. Jeg skal ikke blande mig i den rent private Forhandling, det ærede Medlem gav os Oplysning om havde været ført mellem ham og hans Slægt. Den mener jeg, vi andre helst maa holde os uden for. Naar